

Participatie (2011)

Sieth Delhaas

iMagazine-seniorenweb, september 2011

Een recent interview met een voorzitter van een ouderenbond, tevens oud-vicevoorzitter van een vakbond en voorzitter van een plaatselijke politieke afdeling in een dagblad. Daarin zegt deze onder andere: “Ouderen en andere zwakke groepen worden alleen als economische factor gezien.”

*Cecile Reijnders
zwaaiende oude man (2007)
olieverf op doek, 70/52 cm*

De naam van deze zegsman, van welke partij hij lid is, en van welke ouderenbond hij vicevoorzitter was, doen er niet toe. Wel dat een oudere, die maatschappelijk meedoet, over ouderen in het algemeen spreekt als: *ouderen en andere zwakke groepen*. Is deze man er zich bij die uitspraak van bewust dat hij zich daarmee zelf ook diskwalificeert? Hij behoort met zijn 62 jaar toch ook tot die ‘groep’? En hoor je als je boven een bepaalde leeftijd komt ineens tot een groep?

De oud-politica Hedy d’Ancona zei daarover eens: “Ik vind het vreemd dat ik met 70 jaar ineens tot een categorie zou behoren waarmee ik visies deel op de samenleving of waarmee ik het leuk vind om samen mee te verkeren.” Ze zag niet in wat ze met andere ouderen deelt, behalve dat ze meer jaren áchter zich heeft liggen dan ze in de toekomst heeft. (Gerón, 10^e jaargang nr. 2).

In de uitspraak van genoemde zegsman zit iets denigrerends over ouderen, omdat ze ingesloten worden bij degenen die hij daarna noemt in zijn uitspraak: ‘... en andere zwakke groepen.’

In dat interview maakt hij zich zorgen over de participatie van ouderen in de samenleving. Dat valt te prijzen. Maar daarmee diskwalificeert hij zoveel andere ouderen die volop bezig zijn.

Vaak tot op zeer hoge leeftijd.

*Cecile Reijnders
Oude dame in de zon (1994)
olieverf op linnen 60/80 cm*

Tegenover de uitspraak van de zeer participerende zegsman, zet ik een kunstzinnige uiting. Ze is van een kunstenares, die om haar inkomen aan te vullen, werkt in de ouderenzorg. Ze is geboeid geraakt door heel oude mensen. Om hun persoonlijkheid. Dat maak ik op uit haar schilderijen. Ze is begonnen van die schilderijen kaarten te

maken met daarnaast haar eigen gedicht. Over wat zij gewaar wordt als zij met en bij deze mensen werkt. Zonder dat deze zeer hoog bejaarden iets *doen* in de samenleving, participeren zij toch. Gewoon door er te zijn. Hoog bejaard.

En doordat hun verzorgster, Cecilia Reijnders, hen ziet in hun ouderdom.

Oude dame

*U lag te stralen in Uw bed,
als wij (U noemde ons engelen)
binnenkwamen om U te verzorgen.*

*U was al in de hemel, zei U,
terwijl wij rondscharrelden in Uw gloed.*

*Sterven zou U in dit bed
en wij lachten samen
omdat U dit zo kalmweg zei
na een gesprek over
de meeste ongelukken gebeuren thuis en
gevaren bij buitenlandse reizen.*

U, u bent een zegel op ons hart.

www.ceciliareijnders.nl